

DONA I OCELL

FITXA TÈCNICA:

Títol: Dona i Ocell

Autor: Joan Miró (1893-1983)

Cronologia: 1983

Tipologia: escultura exempta

Material: formigó i ceràmica

Mides: 22m x 5,29 m

Estil: surrealista (automatista)

Tema: al·legòric

Localització: Parc de l'Escorxador

CONTEXT HISTÒRIC:

Comença a la dècada dels 20 (els feliços anys 20). La primera guerra mundial va acabar en 1918 i Europa i el món es recuperen econòmicament. En el any 1929 es produirà el crack de la borsa de Nova York que generarà un empobriment als Estats Units que afectarà a la resta del món.

BIOGRAFIA:

- 1920 viatja a París per 1r cop i queda impressionat per la vitalitat de l'avantguarda artística i la diversitat de moviments (es troba amb totes les avantguardes juntes)
- 1924 s'adhereix al moviment surrealista i incorpora llenguatge de signes propis amb el quals va construir un univers molt simbòlic i personal.
- Durant Guerra Civil Espanyola reflecteix la violència del conflicte armat.
- Quan s'instal·la a Mallorca s'interessa per la ceràmica i escultura.

DESCRIPCIÓ FORMAL:

Escultura exempta de dimensions colossals que consta de tres elements sobreposats:

- Estructura vertical buidada i de formes arrodonides amb una evident aparença fàl·lica.
- A sobre i en perpendicular hi ha un tub cilíndric lleugerament desviat respecte l'eix central que el sosté.
- Una mitja lluna corona l'estructura i la completa.
- Opacitat i grisor de formigó que te contrapès amb la ornamentació ceràmica de trencadís amb tessel·les dels colors primaris.

- Lluentor pròpia de la ceràmica ajuda a reflectir la llum solar.
- Lleugeresa i sensació de moviment sorprenent tot hi el gran pes.
- Elements que la coronen suggereixen joc gravitatori.

TEMÀTICA:

Exemple molt clar de l'univers iconogràfic de Miró. Estableix connexió entre el món masculí (representat mitjançant la forma fàl·lica) i l'univers femení (articulat a partir de l'enorme incisió negra vertical)

El cilindre del capdamunt (segons alguns crítics) podria suggerir la forma d'un nadó totalment enfaixat. Imatge de vida coronada per un ocell representat per la forma de lluna en quart creixent. Això connecta la realitat humana amb el món dels astres.

MODELS I INFLUÈNCIES:

Influència per al Surrealisme, la més important.

Agafa model de Masson (automatisme) Kandinsky (formes corbades i orgàniques).